

Warszawa, dnia 29 marca 2006 r.

NB-BASB-V-070-117/06

Pan
Ryszard Legutko
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Bronisława Korfantego złożone w dniu 16 marca 2006 r. podczas 7 posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej i skierowane w dniu 23 marca 2006 r. przez Pana Marszałka przy piśmie BPS/DSK-043-224/06, przekazuję posiadane przez Komisję Nadzoru Bankowego informacje na temat prowadzonego przez syndyka pod nadzorem sądu postępowania upadłościowego Banku Staropolskiego SA w Poznaniu.

1. Postępowanie upadłościowe banku zostało rozpoczęte w lutym 2000 r. W latach 2001 – 2005 sąd ogłosił cztery przetargi na nabycie przedsiębiorstwa Banku Staropolskiego przez inne banki. Przetargi te nie zostały rozstrzygnięte:
 - ▶ do pierwszego przetargu ogłoszonego 19 marca 2001 r. przystąpił tylko Invest Bank SA, jednak z uwagi na brak zgodności oferty z warunkami nabycia, przetarg - postanowieniem sądu - został unieważniony,
 - ▶ do drugiego przetargu ogłoszonego 11 września 2002 r. nie przystąpił żaden z banków,
 - ▶ trzeci przetarg ogłoszony w listopadzie 2003 r., został odwołany przez sąd po kilku dniach od daty jego ogłoszenia.
 - ▶ do czwartego przetargu ogłoszonego w marcu 2005 r. jako jedyny przystąpił Invest Bank SA. Sąd stwierdzając niezgodność oferty z warunkami nabycia banku, odmówił przyjęcia oferty Invest Banku SA. Bank złożył zażalenie na to postanowienie sądu, które orzeczeniem sądu z 9 lutego 2006r. zostało oddalone.

Obecnie do decyzji sądu należy określenie dalszego postępowania w tej sprawie. Sąd może zobowiązać syndyka do organizacji kolejnego przetargu na zakup banku w upadłości w całości lub też zdecydować o przystąpieniu przez syndyka do sprzedaży poszczególnych składników majątku banku. Sprawa ta jest istotna dla ponad 39 tys. klientów banku, którzy dotychczas nie odzyskali kwoty 156 mln zł ulokowanej w Banku Staropolskim.

2. Stosownie do przepisów ustawy Prawo bankowe, na podstawie których realizowane jest postępowanie upadłościowe Banku Staropolskiego, jeżeli dojdzie do sprzedaży przedsiębiorstwa banku w upadłości, środki jego klientów - pomniejszone o kwotę wypłaconych gwarancji BFG - zostaną wypłacone przez bank nabywcę. W przypadku natomiast, gdy sprzedaż banku w upadłości nie dojdzie do skutku, syndyk przystąpić powinien do sprzedaży poszczególnych składników majątku banku. Zaspokajanie wierzycieli realizowane będzie wówczas w kolejności ustalonej w art. 167 ustawy Prawo bankowe i art. 204 Prawa upadłościowego, a wierzycielem uprzywilejowanym jest Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Jedyną zatem szansą na odzyskanie choćby części oszczędności przez klientów Banku Staropolskiego SA ponad wypłacone już gwarancje Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, jest sprzedaż banku w upadłości innemu bankowi. Mając to na względzie, Komisja Nadzoru Bankowego wielokrotnie zwracała się do banków z propozycją zakupu banku w upadłości. Jednakże z uwagi na dysproporcję pomiędzy wartością majątku upadłego oszacowaną na 95,9 mln zł i kwotą zobowiązań banku w upadłości w wysokości 156 mln zł, banki nie wyrażały zainteresowania tą ofertą. Jedynie Invest Bank SA wyraził gotowość nabycia Banku Staropolskiego SA w upadłości, jednakże jego oferta była warunkowa i wskazywała m.in. konieczność przeprowadzenia przez syndyka negocjacji z wierzycielami banku w upadłości w celu redukcji części zobowiązań upadłego banku w celu ich zrównoważenia z wartością jego majątku.

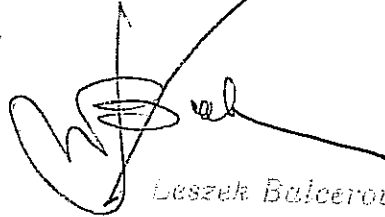
Uwzględniając powyższe okoliczności, Komisja Nadzoru Bankowego wielokrotnie zwracała się do sądu z sugestiami powierzenia syndykowi przeprowadzenia negocjacji z wierzycielami. Jednakże te propozycje nie zostały uwzględnione.

W związku z tym, mając na uwadze społeczne koszty zakończenia postępowania upadłościowego banku bez sprzedaży banku, Komisja Nadzoru Bankowego w dniu 20 marca 2006 r. ponownie zwróciła się do sądu z prośbą rozważenia możliwości ogłoszenia kolejnego przetargu. Jednocześnie tym razem Komisja przedstawiła sugestię powierzenia negocjacji z wierzycielami banku kuratorowi upadłego. W opinii Komisji Nadzoru Bankowego doprowadzenie do sprzedaży banku w upadłości jest jedynym

rozwiązaniem pozwalającym na zakończenie postępowania upadłościowego banku w sposób ograniczający koszty dla klientów.

Decyzja, co do dalszego trybu postępowania w procesie upadłości Banku Staropolskiego należy jednak wyłącznie do sądu.

3. Śledztwo w sprawie ustalenia przyczyn upadłości Banku Staropolskiego zostało ~~zakończzone. Prokuratura postawiła zarzuty~~ ~~dziewięciu członków zarządu i rady nadzorczej banku.~~ We wrześniu 2005 r. przed Sądem Rejonowym w Poznaniu rozpoczął się proces. Były przewodniczący rady nadzorczej banku Piotr Bykowski oraz 8 osób, członków zarządu banku z lat 1993-1999, zostali oskarżeni o spowodowanie w Banku Staropolskim strat w wysokości 560 mln zł.

Leszek Balcerowicz